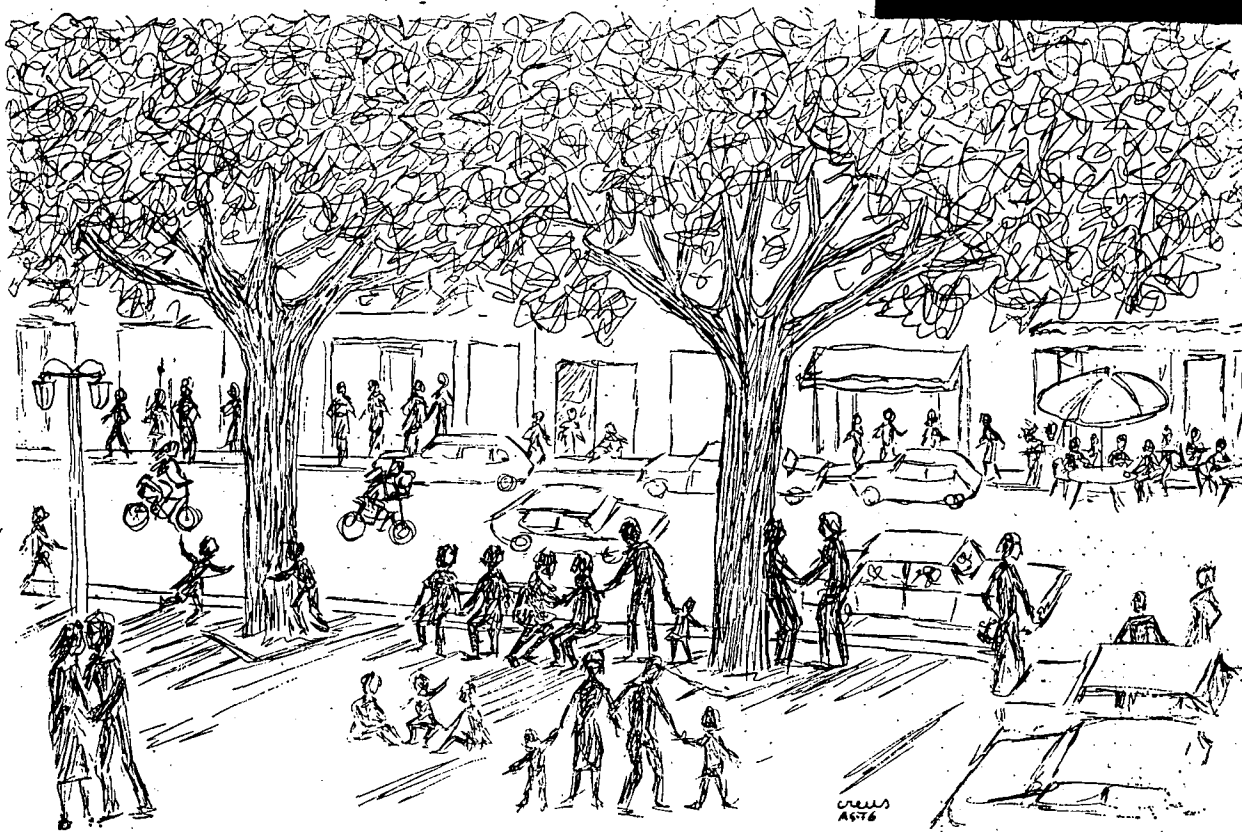
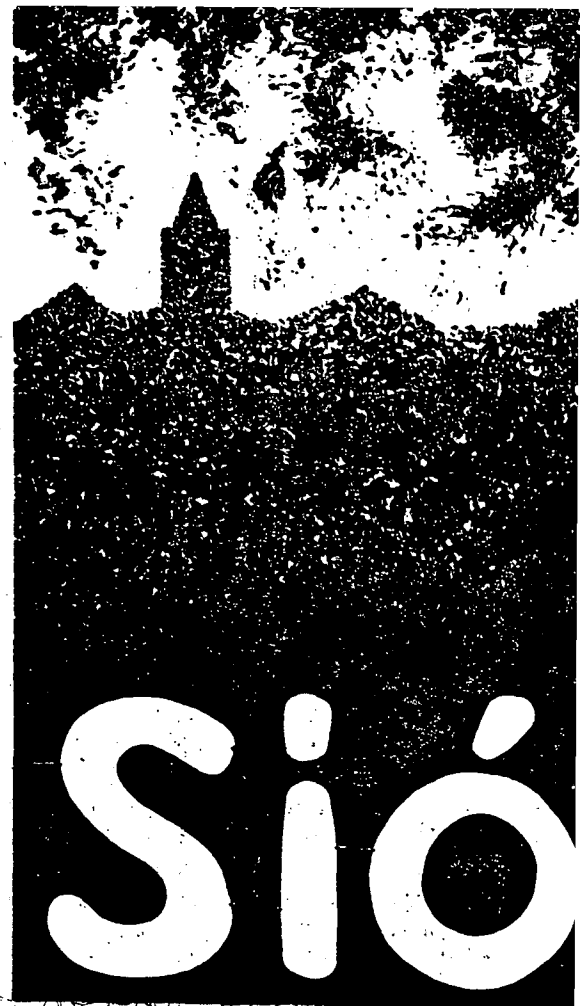

Vacances

Les vacances mobilitzen una quantitat considerable de persones. Les mobilitzen i les esbarriem. Els uns venen i els altres van. Al mar i a la muntanya; al «pueblo» originari o a donar el temps per l'ampla geografia espanyola. Quedarà complet el panorama si hi afegim els escassos que surten a l'estranger i els més nombrosos que passen les vacances a casa, prenent la fresca pels bars o treballant en una altra activitat.

Els carrers de la vila prenen un aire de festa durant aquesta temporada, sobretot a partir de mitja tarda. Es remarcable la presència de forasters i es veu voltar més gent del poble.

Un escrit sobre aquest tema forçosament ha de ser curt, perquè el periodista també té ganes de reposar. Agost, calor, vacances... Un triptic que fa agafar son i convida al relaxament i a la mandra.

Sr. Director de SIO:

Amb la publicació de la poesia que acompanyo dono per acabada la meua modesta col·laboració. No és despit per la nostra simpàtica revista, ans al contrari, la meua retirada obedeix a que el meu "Recull" està quasi extinguit.

Aprofito aquesta avinentesa per donar les més expressives gràcies a tots aquells amics locals i forans que de forma desinteressada m'han felicitat.

També dono les gràcies al senyor A. Albors i Soler, de Sitges, (senyor que no conec) el qual amb data oportuna tingué la delicadesa d'escriure, com a col·laborador del setmanari de Sitges, el següent treball:

APOSTILLAS. "A Josep Soldevila, persona desconocida físicamente para mi, debo agradecerle como sitgetán de corazón, unos versos que en el núm. 50 del periódico SIO, de Agramunt, de fecha abril del 68, tuvo a bien insertar. En "Impressions d'un viatge" dedicado a nuestra villa de Sitges, nos sintetiza delicadamente la esencia de Subur y nos demuestra al mismo tiempo su sensibilidad, la cual supo captar con intensa poesía, con hondos puntos de mira, lo que realmente ofrecemos al visitante: Sitges, platja encisera —és el primer cop que t'he vist, —crec que al deixar-te endarrera —el meu cor restarà trist.

No ofrecemos para nuestro orgullo el ambiente nocturno estival de ciertos sectores. Poseemos unos museos rellenos de historia sitgetana, en los cuales se respira el rancia y siempre nuevo olor de tiempos ha poco idos, que impregnaron de gloria el nombre de Sitges. Poseemos rincones en donde podemos rellenarnos de sitgetanismo.

Poseemos una villa de cuidadas fachadas blancas, en las que gotean racimos de geranios y claveles. Poseemos un templo abierto sobre las olas. He vist barques que puntegen —dins el blau que té la mar —he vist la gent que passegen —apurant llur benestar.

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. Ricardo Vicens

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Gulmerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Pláza, 1 Apartado Correos n.º 10

Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 120 ptas.

Extranjero 150 ptas.

Número suelto 12 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

Poseemos tantas, tantas cosas que no saben ver, descubrir, apreciar algunos visitantes... I nos alegramos intensamente cuando uno de ellos lleno de serenidad, de nobleza, descubre, intuye en una rápida mirada lo que realmente vale la pena admirar en nuestra villa. Lo que en definitiva palpita en el corazón de los sitgetanos. Termina Soldevila diciendo: Sitges ciutat encisera —el meu cor dóna un adéu, —creient que l'ésser tan bella —ho deus tu tant sols a Déu. Para Josep Soldevila las puertas de las casas de Sitges y los corazones de sus habitantes están abiertos".

Gràcies, senyor Albors, moltes gràcies.

Josep SOLDEVILA

DEL MEU RECULL

Contemplació

Si eixa tarda és un encant
que a l'observada convida,
jo vull viure en el camp
que és més senzilla la vida.

¡Quina joia! Quin esplai
si es respira amb alegria!
Jo vull veure tot l'espai,
i gaudir-ne nit i dia,

No vull aires de ciutat
on l'ambient es mixtifica,
jo vull eixa soletat
on no hi hagi mai trafica.

El soroll de la natura
no em desperta cap neguit,
altre soroll si acàs dura
aquell si em té espaordit.

Ja és passada la tempesta
i tot queda com abans,
els segadors no fan festa
ja s'ha finit el descans.

Si les tempestes de la terra
fossin com les de l'estiu,
un cop finida la guerra
tot tindria aire festiu.

Per dissort no és pas així
ja que el rencor molt més dura,
el viure en ple paradís
és per gent de més altura.

JOSEP SOLDEVILA

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

M'ho deia un amic no fa gaires dies.

—A SIÓ ben poca cosa s'hi ha reflexat de les intenses i nombroses activitats polítiques que han tingut lloc al país dençà del mes de novembre.

Li vaig donar la raó amb una lleugera matisació en la resposta.

—Es cert; però cal tenir present que SIÓ és un periòdic local i, principalment, ha de publicar el que passa al poble. No és propi de SIÓ explicar el que ja porten tots els altres diariòtics i revistes d'informació general. Si la nostra publicació no ha parlat massa de política, és perquè els agramuntins, col·lectivament, a penes s'han bellugat en aquest sentit.

A la nostra vila estem la mar de tranquils pel que toca a la qüestió político-social. Llegim la premsa i ens assabentem del que succeeix en altres indrets: manifestacions, mítings, congressos, declaracions, marxés... Ho llegim i fa l'efecte que tot això passa en un altre món, perquè entre nosaltres totes aquestes activitats no tenen cap repercussió a nivell de poble. Si no s'hagués organitzat aquell cicle de conferències a la primavera, els agramuntins —repeteix a nivell de poble— encara no sabriem quina diferència hi ha entre un socialista i un demòcrata cristià.

¿És bona o és dolenta aquests poca animació política? Cada lector és lliure d'opinar com li sembli; però a mi tanta apatia, tanta fredor per quelcom que ens afecta de ple, no m'acaba de convencer. Es podria acceptar aquesta indiferència si realment tots els agramuntins estéssim completament despolititzats. Sí, és ben cert que una bona proporció dels nostres convilatants no tenen temps per pensar en política i les energies sobreres les dediquen a passar-la bé o a fer-se rics. Per inconsciència o per egoisme consideren la política com un luxe de desocupats; de «vius» o d'idealistes.

Però estic ben persuadit que una minoria ben crescuda sent una autèntica preocupació pels temes polítics. Són gent que, en la majoria dels casos, no porten cap carnet a la butxaca; però tenen una marcada preferència per alguna de les opcions que avui caparregen pel país. Però tota aquesta preocupació i aquestes preferències no traspassen l'àmbit individual, o com a màxim es queden en un reduït cercle d'amics. ¿Per què no exterioritzen aquestes conviccions? Per por? Per vergonya? Per no complicar-se la vida? Tal vegada falta un líder que doni el primer pas i aixequi la bandera.

ISET

CASAL

Sota la iniciativa d'un grup de joves socis i patrocinat per algunes entitats locals i el mateix Casal, aquest ha incrementat el nombre de revistes i diaris que tenia a disposició del seus socis creant l'inici del que podria ser una petita hemeroteca.

VACANCES

Durant els mesos de juny i juliol nombrosos infants de la nostra vila, assistiren a les Colònies o Campaments de Vacances en sa majoria instal·lats en nombrosos punts de la nostra geografia muntanyenca.

FESTA

Un any més es celebrà la festa de Sant Cristòfol, patró dels xòfers, tenint com a únics actes la missa en honor del Sant i els habituals «Tres Tombs». L'assistència als dos actes fou molt minça.

OBRES

Han començat les obres en la Urbanització de xalets que s'adreçara al marge dret del Passeig del Sió.

CURSET

Com cada any en aquest temps s'ha realitzat el curset de natació per infants en la piscina de l'«Estació Servei» amb la col·laboració de la Delegació Nacional d'Esports.

PISOS

El dia 20 es reuniren els sol·licitants de pisos que l'Obra Sindical del Hogar bastirà en la nostra vila. Els pisos seran 32 i estaran repartits en quatre edificis. En cas d'haver-hi més sol·licitants que pisos, es farà el corresponent sorteig.

VISITA

El dia 21 arribà el governador civil de Lleida, en visita oficial. Després de visitar l'església parroquial inaugurà la pavimentació dels carrers Carabassa i Raval de Dalt.

VIATGE

El dia 24 quinze joves de la nostra vila es desplaçaren a Canet de Mar per assistir a la VI edició de les «Sis hores de la Cançó». D'aquesta manera Agramunt estigué present en la manifestació cívico-musical més important del nostre país.

CONCURS

El dia 24 a la nit, en la Pista de l'«Estació Servei» es celebrà la elecció de «Miss Catalunya Occidental». Entre les aspirants no hi havia cap convilatana nostra.

SECADA

En el moment d'escriure aquestes notes la secada, causa de la mala collita d'enguany, persisteix. Els pagesos més pessimistes senyalen que si durant els mesos que falta fins a la sembra no fa una molt forta saor es veuran en la impossibilitat de sembrar.

Magatzem per Llogar

CASA SELVA

Avda. M. Jolonch, 42

Tel. 39 00 66

Tenim nova «Miss»

La Pista Terrassa Agramunt, complement de la sala de festes Kipps, fou el marc escollit per elegir «Miss Catalunya Occidental», acte que tingué lloc el dia 24 de juliol a la nit, la vencedora tenia opció a participar en la elecció de «Miss Catalunya», festa que tindrà com escenari Barcelona.

Foren 12 el total de concursants inscrites, si bé a darrera hora solament se'n presentaren 8. Les dotze concursants anunciades procedien de les poblacions següents: tres de Lleida, tres de Belcaire d'Urgell, una de Santa Coloma de Queralt, una de Torà, una de La Panadella, dues de Sañahuja i dues de Montclar.

El Jurat qualificado estava integrat pels següents senyors: Ricard Vicens i senyora; Jaume Bonet, David Badia i senyora; Ramon Bonet i senyora.

L'aspecte en quan a públic fa referència, era d'una extraordinària animació. El Jurat després d'una llarga deliberació va atorgar el títol de «Miss Catalunya Occidental» a la senyoreta Rosa Maria Giralt Navarro, de Lleida. Amenitzà la festa el Conjunt de fama internacional «Los Albas» i com a pròleg va haver-hi una desfilada de models, presentats per la casa «Cid» de Barcelona.

Jaume CUÑAT MATA

VISITA DEL GOVERNADOR

El passat dia 21 de juliol es desplaçà a la nostra vila, per primera vegada d'ençà del seu nomenament, el governador civil de la província senyor Lluís Mardones, acompanyat dels senyors de Sangenis i Gabás, president de la Diputació i Sots-Cap Provincial del Moviment, respectivament, així com d'altres autoritats provincials.

La visita començà per Les Pallargues amb la inauguració de diverses obres que tenien un pressupost de 2.408.016 ptes. Acte seguit arribaren a la nostra vila, essent rebuts a l'entrada de Ca la Vila pel senyor batlle, en Ricard Vicens, el qual li entregà la vara de comandament. Ja al saló de sessions, el senyor batlle va presentar al governador les persones allí congregades, representants dels estament socio-econòmics i culturals locals.

El senyor Vicens, a continuació, amb unes senzilles paraules va donar la benvinguda al governador en nom de tots els veïns i de la Corporació Municipal, desitjant que la seva presència en els destins de la província sigui el més fructífera possible pel bé de la comunitat.

A les paraules del senyor Vicens respongué el senyor Mardones agraint l'acollida de que havia estat objecte i dient entre altres coses: «Que es sentia molt satisfet d'aquest contacte físic amb qui està treballant en els pobles pel bé d'ells». Passà després al despatx del senyor batlle on signà al llibre d'honor.

Encetà la visita a la vila l'església parroquial, on el senyor rector, mossèn Francesc Sabaté, li feu una detallada explicació de la mateixa. Mentres a la plaça un nombrós públic acollí la presència del senyor Mardones amb aplaudiments.

S'inauguraren a continuació les obres de pavimentació dels carrers de la Carabassa, Raval de Sant Francesc i la Plaça nova que, per cert, encara no té nom. El pressupost total d'aquestes obres ascendeix a 3.846.845 ptes.

Com a cloenda de la visita es desplaçaren al poble de Montclar, agregat al nostre municipi, on foren rebuts pel senyor alcalde d'allí, en Josep Riera i altres autoritats locals, i també per tot el poble en pes. En les inauguracions es posaren en servei les darreres pavimentacions realitzades. Acte seguit i des del balcó de la casa comunal, el senyor Riera va donar la benvinguda, recordant entre les frases del seu parlament la necessitat que l'Administració no oblidí els pobles petits, perquè tots en conjunt són l'essència d'un país.

El senyor Mardones agrai una vegada més les mostres d'atenció i afecte que havia rebut de tothom i va donar un toc d'esperança envers els pobles petits. Finalment a la sala de festes Kipps s'oferí un vi espanyol a les autoritats i representacions assistents.

Jaume CUÑAT MATA

FIBAL

Sastrería y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14 Teléfono 39 07 36
AGRAMUNT

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25 Teléfono 21
BOSOST (Valle de Arán)

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar
Restaurante
Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Ruda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3 AGRAMUNT
Papers pintats de les millors Cases
COLOVALL - SHART - LANCEL - PRESTIGI
Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.
FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

(I) Crits, ganyols, queixes o cançons d'amor,
d'esperança i mort, dels gossos fermats:

Quan, democràcia i llibertat? Quan l'amnistia?
Quan l'estatut d'autonomia? MAI?

El gos ganyolava
perquè estava fermat amb cadena.
Ganyolava perquè se li donava
el mateix per a menjar.
A vegades molt poc, i d'altres no res,
ja que se'n descuidaven.
Ganyolava també perquè,
abans se li treia la cadena
unes hores al dia.
I ara des de feia molt de temps,
no se'l deslligava mai.
I tot perquè un dia es va escapar
atret pels ganyols llunyans
d'una gossa encadenada com ell,
i va tardar un dia a tornar a casa.
L'amo volia un gos ferotge,
per això no l'havia captat.
Però l'amo també volia que el gos,
no fes cosses lletges, deshonestes,
que no anés darrera de les gosses.
L'amo volia també, que el gos,
defengués fins amb la seva vida, si calia,
tots els seus interessos.
I que el cregués a ell
amb tot i per tot,
que l'estimés i que el respectés.
Les nits amb els ganyols
del gos i la gossa encadenats,
eren una cosa inaguantable,
ningú no podia dormir
en tota la rogalia.
L'amo un dia cansat de tants ganyols,
mirant de fit a fit el gos:
Amb una grossa estaca,
alçant-la per sobre del seu cap,
la descarregà fortament
sobre el llom de l'animal.
L'amo intentava amb les garrotades,
d'escarmentar el gos, de fer-li comprendre,
que el pegava perquè ganyolava.
Que havia d'entendre que aquell era el primer cop,
i que estava disposat a matar-lo si no creia.
L'amo i tothom dormiren tranquils
aquelles dues nits en què el gos
no es pogué ni moure,
Sols se sentiren llavors els crits,
cada vegada més espaiats,
de la seva companya llunyana.

(continuarà)

HISTORIA A RETALLS

A l'hivern el foc és mitja vida i a l'estiu la vida sencera busca la frescor com les ànimes el bé. Avui els frigorífics i l'aire condicionat solucionen parcialment el problema; però antigament, quan no es coneixia el fred artificial, havien d'espavilar-se aprofitant els recursos que proporcionava la naturalesa.

Els erudits agramuntins parlen dels «geladors» i del «Pou del Gel» que encara es conserva, soterrat, a la banda nord del turó dels Dipòsits; però abans d'existir les esmentades instal·lacions la Vila subvencionava el proveïment de neu durant els mesos d'estiu. Ignoro d'on procedia aquesta neu; però tot fa suposar que la portaven de l'altra banda del Segre, tal vegada d'algun forat del Montsech.

Ens il·lustra sobre aquestes activitats un acte per la provisió de la neu, firmat el dia 16 d'abril de l'any 1702, entre els pahers de la Vila Joseph Balaguer, Fco. Carreres i Hieronim Ripoll, d'una part, i d'altra Salvador Bonet, pagés de dita Vila.

En Bonet es compromet a tenir la vila proveïda de neu des del dia 1 de juny fins al 15 d'octubre, inclusius, des de les 5 del matí fins a les 9 del vespre. Haurà de vendre-la als veïns i als anants i vinents, a lliures i mitges lliures, a raó de quatre diners la lliura de dotze onses.

També haurà de vendre vi blanc refrescat des de les cinc del matí fins a les vuit, i més tard només si encara té neu. A l'arrendatari de l'aiguardent li haurà de vendre la neu a les quatre de la matinada.

Si la neu escasseja, els Pahers es reserven el dret de racionar-la, donant preferència als malalts. Li asseguren l'exclusiva en la venda i, a més, prometen donar-li per ajuda de cost deu dobles pagadores lo dia de St. Llorens primer vinent sens dilació.

Com es costum en aquest tipus de documents es detallen minuciosament les sancions a imposar si no es compleixen els tractes. I afegeixen: *es pactat que si cas serà que en lo dit temps vindrà una sobergnitut de Riu de tal manera que no pugues passar lo Riu que en tal cas dit Salvador no incorriga en ban algun portant prompta fe de com no aura pogut passar y en cas de desgana de alguna cavalcadura o altre just impediment tampoch no incorriga en ban algun portant també prompta fe.*

A l'any 1706 s'encarrega del proveïment de la neu en Francisco de Camats, donzell, de la vila de Sanahuja. I li firmen l'acte per part de la Vila els pahers Dr. Vila-plana, Pere Marti Bragós i Andreu Mata. Els tractes són substancialment els mateixos, amb la particularitat que tindrà cura de vendre la neu un tal Pere Peirada, sabater de la vila, el qual abonarà a dit de Camats 7 sous i 6 diners per cada rova de neu posada a Agramunt, a pagar un camí per l'altre.

A l'esmentat Salvador Bonet li devia anar bé el negoci de la neu, perquè aquest mateix any de 1706 el trobem encarregat de proveir de neu la vila de Castellserà amb uns tractes semblants. A la vegada deura atendre les necessitats del comú de la Foliola. La gent d'aquest últim poble hauran de recollir la neu així que arribi a Castellserà al preu de 8 sous i 8 diners la rova.

En aquest darrer document la localitat de Castellserà és considerada vila i notem també que la quantitat promesa pels pahers d'Agramunt com a bestreta per dita servitut i provisió l'any 1706 és de 55 lliures. Exactament igual és la quantitat que prometen els de Castellserà al Salvador Camats.

LLUIS

EL POLEMIC EIX

El dia 26 de juliol es celebrà a Cervera una reunió de forces vives de les comarques de la Segarra i Ribera de Sió. D'Agramunt, hi acudiren representants de l'Ajuntament, de la Germandat Sindical de Pagesos, del Casal Agramuntí i de la Redacció de «Sió».

El motiu de la trobada era fer sentir la veu de les esmentades comarques en la polèmica sobre l'Eix Transversal de Catalunya, promoguda per les persones i entitats que consideren inadmissible el traçat inicialment aprovat de Balaguer-Agramunt-Guissona-Calaf. Com sabem, aquest traçat recorre, tot al llarg, la Ribera del Sió.

Es discutí amplament l'assumpte i es donà la conformitat a un escrit de rèplica i puntualització, destinat a la premsa, que reproduïm íntegrament en aquestes planes, traduït al català.

Per il·lustració del lector també publiquem un mapa de la nostra comarca, senyalant el traçat de l'Eix Transversal de Catalunya que, en aquest projecte, passa entre un i dos quilòmetres al sud de la nostra vila.

Al seu dia, els alcaldes de les comarques de La Segarra, en la seva més àmplia concepció geogràfica, i de la Conca del Sió, es manifestaren a favor de l'anomenat Eix Transversal de Catalunya, d'acord amb el projecte estudiat i redactat per les Diputacions Provincials de Barcelona, Girona i Lleida, amb el concurs dels seus serveis tècnics, especialment els departaments de Vies i Obres i la destacada intervenció de la Jefatura Regional d'Obres Públiques de Barcelona; i aprovat, en principi, pel Ministeri en el seu traçat des de Balaguer a Manresa i Vic, amb enllaços amb Lleida i amb Cervera. Aquest projecte fou escollit entre tres opcions, una més al Nord i una altra més al Sud.

A l'esmentada manifestació, ha replicat la Cambra de Comerç de Solsona i altres Entitats, en una forma que considerem no adequada per la constant utilització d'expressions impropies i no ben d'acord amb el marc democràtic pretès, revelant per altra part amb la profusa utilització d'aquelles, la carència de bases sòlides, vàlides i eficaces en la seva argumentació.

Creiem que el veritable problema està en la falta de planificació regional. S'ha de partir de que la Comarca deu ésser considerada com la divisió territorial més idònia per a la comprensió dels fets i la posterior actuació sobre els mateixos. La planificació és de tot punt necessària de tal forma que, mentre no existeixi un Pla d'àmbit regional, els desequilibris seguiran manifestant-se i les distorsions polítiques i socials dins el territori seguiran sent cada vegada més greus.

Per això creiem que és imprescindible que en la elaboració de tota planificació regional tinguin veu i vot les entitats espacials naturals. El concurs d'aquestes entitats és imprescindible tenint en compte l'íntim i profund coneixement de la seva pròpia situació.

Partint de la base que una sola via de comunicació, per important que sigui, no pot solucionar el problema de les comarques de l'interior català, ni de les de la zona nord; tenint present que Barcelona, estructuralment integradora de la regió catalana, està situada en un angle extern i reconeixent que les comarques catalanes constitueixen unitats socio-econòmiques diferenciades, en les quals concorren peculiars aspectes històrics, humans, geogràfics, econòmics, culturals, turístics i de potencialització industrialitzadora i comercial vària, es fa necessària una programació de vies de comunicació que potenciïn i enllacin les comarques de Catalunya entre elles, amb la seva capitalitat —Barcelona—, amb la resta de la nació i amb l'estranger.

De tot això se'n dedueix la necessitat d'òrgans regionals de planificació i govern. Mentre aquests òrgans no existeixin, són les Diputacions Provincials les que mitjançant els seus acords i treballs mancomunats, ocupen aquell buit. Així succeeix amb l'Eix Pirenaic acordat entre les diputacions de Girona i Lleida i el Ministeri d'Obres Públiques d'una part; i amb l'Eix Nord-Sud, igualment acordat entre les Diputacions de Tarragona i Lleida i el Ministeri, d'altra. Amb aquests dos Eixos i el Transversal, i a més l'adequació de diferents carreteres ja existents, es pretén, no sols comunicar les comarques entre elles, sinó a més facilitar vies ràpides de circulació que han de permetre el desenvolupament i potenciació de l'interior català, partint de la intercomunicació de totes les vies principals catalanes.

En el cas de l'Eix Transversal considerem vital que el nus de comunicacions sigui Manresa, per la seva unió amb el Barcelonès, Vallés Occidental, Vallés Oriental, Maresme, etc., que pel seu potencial humà i econòmic és la base autènticament vàlida de potenciació de les comarques interiors i del nord, i que recorre el traçat que hauria d'haver tingut l'anomenada Autopista interior catalana que, partint de Barcelona, per Sabadell, Terrassa, Manresa, Calaf, havia d'arribar a Lleida. Aquesta Autopista, àmpliament sol·licitada pels principals Organismes regionals, ha quedat refusada al construir-se el tram El Vendrell-Lleida, i és per aquest motiu que creix l'interés, si hi cap, de l'anomenat Eix Transversal de Catalunya.

Reunits novament els Alcaldes de les Comarques Segarra-Sió, conjuntament amb les entitats més característiques i representatives del seu àmbit comarcal, consideren necessari formular, a més, les següents consideracions en relació a l'informe solsonés:

LLENGUATGE

Una frase i dotze mots

Sovint sentim dir:

Ens vam apoiar a la paret. (Aquesta frase és incorrecta).

Ens vam repenjar (o bé recolzar) a la paret. (Aquesta és la correcta).

Hem de tenir present que, en català, el verb apoiar no existeix, per tant, no l'hem d'usar.

Mots incorrectes Mots correctes

Ausent	Absent
Bedel	Bidell
Colmillo	Ullal
Deshauciar	Desnonar
Eje	Eix
Fiera	Fera
Galardó	Guardó
Humillar	Humiliar
Indicar	Assenyalar
Jinete	Genet
Llamatiu	Cridaner, vistent
Machiembrat	Emmetxat

Procurem escriure'ls sempre bé.

Ara que sembla que es va de cara al reconeixement dels fets diferencials dels diversos pobles d'Espanya, el més important és, al meu parer, la llengua «...sense la qual cap ésser humà no passa d'ésser un egoista, un farsant o un pària, i sense la qual cap país, cap poble, no pot avui aspirar a deixar d'ésser poc més que un conglomerat humà amorf, impersonal». És el parer de l'escriptor gallec Alfonso R. Castelao. Doncs bé, si no volem aquesta despersonalització, prenem consciència, a nivell personal, de quina és la nostra obligació i tasca envers la nostra parla i obrem en conseqüència, perquè si cadascú no hi aporta el seu granet d'arena, per més lleis i normalitzacions que hi hagi, anirem molt a poc a poc i no gaire lluny.

P. MORA

Carta a Jordi Oro, pagès i cantant poeta d'Artesa de Lleida

Amic meu:

M'atreveixo a dir-te amic, malgrat no conèixer-te personalment, pel fet de jo ser pagès com tu, i d'intentar de fer —faig— una mena de poesies que, es podrien anomenar pagesies, uns versots que, disten molt de ser del tipus que tu fas; tan senzills, clars, fermes i nobles com la vida camparola.

Resulta que et vaig sentí a Guissona el dissabte, no t'havia sentit mai, per desgràcia meua. Ignorava que a Lleida tinguéssim gent tan ferma —ruc de mi, ¿i perquè no?— i més que per res, pel fet d'estar orgullosos de la professió de pagès, i del nostre accent característic català, i del "lo" sobretot, foneticament naturalment.

T'aseguro que si tingués cotxe, t'hauria vingut a visitar ja, per a xerrar llarg amb tu. Sols un pagès, pot cantar com tu la pagesia, les nostres sorts i desgràcies.

Ara t'escric per a dir-te que —a més de felicitar-te, i de donar-te les gràcies per les primícies valentes, austeres, rústeges, vitals, i sobretot, lleidatanes dels teus cants, amb els que ens feres vibrar i confiar suficientment, per alinear-nos, tots amb tots, en la lluita dels nostres drets; el dissabte a Guissona— uns joves d'ací m'han dit que, et volen fer venir a Agramunt, la qual cosa m'ha alegrat sumament, i no per quant a mi solament, sinó per a que la gent de tota edat del meu poble, pugui sentir el que dius, com ho dius, i veure de la manera que ho fas; endemés de poder constatar, el bé, clar i net, que penses.

No vull cansar-te més amic. Em dic Josep Farreny, a "Cal Basora" d'Agramunt hi tens casa teua. Disposa amic, pagès com jo, demana: ajuntem-nos i som-hi... Anem tots plegats cap a la lluita! cantant, cridant, dient, dialogant, aguantant —¡més encara!— Quan tots els pagesos estem units, no ens farem dir ¡si senyor! però tampoc ho direm a ningú, perquè tots som, devem ser, iguals: sense cap mena de discriminació. VISCA L'UNIO DE PAGESOS!!

A reveure, si a Déu plau, amic.

Josep FARRENY
Agramunt

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES
TAPICERIA RECASENS
Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

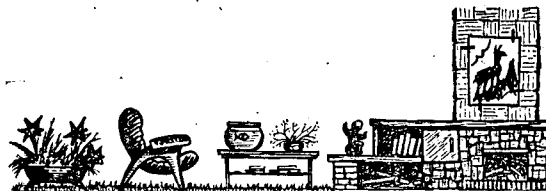
Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Teléfono 39 02 08

CHOCOLATES JOLONCH

Coses de la Parròquia

FESTIVITATS

El dia 10 de juliol, els xòferes de la nostra Vila honoraren al seu patró San Cristòfol. A les 12 es feu la benedicció dels vehicles a la plaça del Mercadal.

En la diada de la Verge del Carme s'imposà, con ja és tradició, l'escapulari després de les misses d'aquell dia.

La festivitat de Sant Jaume, patró d'Espanya, fou celebrada sense cap acte extraordinari.

BANCS NOUS

Continuen rebent-se donatius per a eixugar el deute que ha suposat la instal·lació dels bancs nous a l'església. S'han rebut unes 9.700 ptes. més, en diversos donatius.

ROMERIES

Se'n prepara una a Santiago de Compostela amb motiu del Any Sant per als dies 15 al 24 de setembre, el preu serà de 11.600 ptes. Sortiran programes detallats. Les inscripcions poden fer-se al despatx parroquial.

REUNIONS

Es nota l'estiu en aquesta activitat de la parròquia, puig solament s'ha celebrat la reunió que fan mensualment els pares dels infants que han de ser batejats.

VARIS

Des d'el primer d'agost, les misses aplicades als difunts, requeriran una ofrena mínima de 100 pessetes, si el sol·licitant pot econòmicament suportarla.

C.

Para buen servicio

Funeraria
(Casa Romá)

Servicio Oficial
único de
EL OCASO, S.A.

Merced, 19
Teléf. 390309

Rapidez... Economía... AGRAMUNT

Si compareu,
elegireu
Viladós

Chocolata Viladós

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES DE JULIOL

NAIXEMENTS:

Jaume Creus i Però dia 27

MATRIMONIS:

Miquel Marin Ibañez amb
Josefa Ramos Gonzalez dia 18

Joan Vito Sánchez amb
Encarnació Martín Ortiz dia 24

Joan Garcia Artiges amb
Georgina Omedes Miralles dia 25

DEFUNCIONS:

Rosa Lluelles Torres dia 8 81 anys

Pere Ribes Segón dia 12 82 anys

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE JULIOL

Dia 5 3 litres m.2

Total 3 litres m.2

L'Observador: DEUDAT PONT

BANDERES

Llegim en la secció «Bústia» del diari «AVUI» una suggerència que ens sembla molt encertada i de la que ens en fem ressó. La proposta és la següent:

Que el dia onze de Setembre, festa nacional catalana, pengi la bandera de les quatre barres en els balcons i finestres de tots els Països Catalans «Fent costat així a tots aquells qui amb més valor o amb més possibilitats van per camins i carrers defensant per a tots nosaltres la llibertat, la democràcia i l'Estatut d'Autonomia, fins i tot amb perill de la seva integritat física».

Creiem que serem molts els agramuntins que recollirem aquesta crida reivindicant així els nostres drets nacionals.

BERTRANJ

José Alós Guillaumet

COLOCACIÓN DE TECHOS DE ESCAYOLA

(con 9 años de experiencia en el oficio)

VENTA DE PIEZAS DE ESCAYOLA Y CORNISAS
varios modelos

OBJETOS DE JARDIN Y TERRAZA

Tiestos, Mesas, Bancos, Jardineras, etc.

Domicilio: Calle Vilavella (Pisos Marina)

1.º 1.ª - parte trasera

TIENDA EN CALLE DE SIO

Teléfono 39 00 86

AGRAMUNT (Lérida)

De cinema

per Josep Farrerri

A Charlie Chaplin pel seu «El gran dictador»

«La nit americana» de Truffaut, és la pel·lícula d'un home que estima el cinema —no sé si ho exagero, crec que no— sobre totes les coses. És un film que ens fa veure les dificultats que hi ha per a fer coses, en cinema, que generalment no valoritzem, per manca de coneixements sobres aquest a més de, per considerar-lo —ho dic una vegada més— de molt poca importància. És una pel·lícula veritablement interessant i sense precedents en els seus propòsits.

«Secrets d'un matrimoni» de Bergman. És el cas d'un cineasta preocupat per l'art, pel cinema, i per l'home. La seva preocupació el fa aprofundir filosòfica-existencialment, amb una mena de barreja pessimista-fatalista. Tots aquests plantejaments el porten a acceptar un sentit molt realista de la vida, en el seu mig ambient de Suècia, i en una situació quelcom privilegiada econòmicament, d'una família de classe tirant a alta. Malgrat això, i ser tot diàleg, la pel·lícula té interès per a tothom que tingui un mínim d'atenció; sigui de la classe alta, baixa, o mitja. Perquè és una problemàtica de parella, de família. Que arriben als punts més profunds en quant a sinceritat, a dir-se el que pensen l'un de l'altre, amb acusacions i defenses d'ambdós cònjuges. Està tractat tot de manera molt humana, i sense decantar-se per l'un o l'altre, són un matrimoni que s'insulten, s'odien, s'ataquen, es menteixen; però de cop i volta es mimen i perdonen. Ens presenta tot un vano o pomell, expositiu dels problemes d'un matrimoni supercivilitzat. He pensat que, el món oriental comunista, podria fer servir aquest film de manera propagandística antioccidental, presentant-la com a prova demostrativa de l'esllavissada a què porta el sistema capitalista —no el seu d'estat— i molt en concret a la família, que mica a mica es va esfondrant en un procés lent, sense pressa, però també sense parar.

«L'home de Makintosch» del mestre Jhon Huston, és un exemple de film que sols poden fer-lo molt pocs aquells homes de cinema que han estat sempre preocupats per l'home i per la seva circumstància en les seves realitzacions. Perquè saben que no hi ha art vàlid, si en aquest no hi ha una gran dosi d'autèntic servei als altres a través de l'art, o del cinema —que és igual— quan com en aquest cas, és art. L'espectador podrà opinar, admetre o no, com a obra d'art aquest cinema, i podrà equivocar-se o no, també. Això empero, estarà sempre relacionat en la mida de la participació, a més de la capacitat que tigi l'espectador, per entendre i admetre l'obra en qüestió.

«Pat Garret and Billy the Kid» de Sam Peckinpah, és una altra pel·lícula amb no menys mèrits, potser més, que l'esmentada anteriorment. Em consta que ambdues han estat manipulejades pels distribuïdors, a fi que quedesin més comercials, a més de no tan escandaloses, per la sensibilitat i bon gust de la classe mitja o burgesa, gent d'ordre, l'enemiga de tot tipus d'extremismes, persones que, sense ni adonar-se'n, fan el joc, ajuden a un reaccionarisme que, quin dubte hi ha, és extremista. No es pot estar al mig de la balança, al centre exacte, és impossible.

«Amarg despertar» de De Sica, està molt bé. No són els temps gloriosos de «Miracle a Milà», ni de «Lladre

de bicicletes», ni tan sols de «El sostre», però vaja, De Sica sempre amb Zabatinni de guionista —sense ell què hauria estat De Sica?— endmés aquesta vegada tenia d'ajudant de direcció a, Roberto Bodegas, ja que la pel·lícula és una coproducció italo-espanyola. Sia pel que sia, és un De Sica quelcom interessant, el mèrit és d'ell? no podem comprovar mai, si es que estàvem davant d'una revitalització del director italià; ja sabem que va morir fa un temps. La seva obra ja és completa. En aquesta, ens presenta els problemes d'una família de la classe més baixa, amb tot el que se'n deriva de portar-la endavant, sobre tot, en la persona de l'esposa. És un film que no té res de comercial, això sol, avui, ja és elogiable, a més del poc freqüent que és, de presentar a la pantalla casos i problemes de gent de la classe esmentada. El fomu t és, que hi hagi aquest grau d'alienació tan gran, sense cap mena de culpa per part dels més afectats, que a aquesta gran majoria, la més descriminada, no li agradi de veure retratats els seus problemes, de veure defensats els seus drets. I finalment que esprengui el cinema com el mitjà per excel·lència, més adormidor que hi ha. En definitiva, una de les drogues permeses més eficaces, com l'esport! la televisió, etc., és sent així, no podem deixar de celebrar l'aparició de films com el que ens ocupa, «Amarg despertar», de De Sica.

«La conversació» de Coppola, «Espantaocells» de Schatzbery i «Què em passa senyor doctor?» de Bogdanovich, han estat algunes de les pel·lícules que, per manca d'espai, no en parlaré i, per haver-se projectat, després de les que he comentat.

Se m'ha criticat que hom faci la traducció al català, dels títols que habitualment veiem en castellà. Hom procura adelantar-se al dia en què podem veure cinema parlat, traduït al català, com ara tenim un diari en català. Quants no creien que pogués ser mai realitat, que era una utopia? I una altra cosa, imaginem-nos que la pel·lícula «La ciutat cremada» d'Antoni Ribas, sigui venuda a l'estranger i que se li posi el nom de «Amor, passió i foc». Com a catalans, i tenint em compte la nostra situació, permeteu també la següent pregunta. Us molestaria sentir a dir a la gent: Avui fan al cinema la pel·lícula «Les llargues vacances del 36»? a mi no, jo consideraria positiu que espontàniament, i habitualment, es traduís al català —la seva llengua— almenys els títols de les pel·lícules, malgrat estessin tan mal ficats la majoria de les vegades.

Tramitaciones,
Automóviles,
Pasaportes y
Expedientes
en general

Gestoría
FEIXA

Zapateria, 6

AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

Casal, Centre de Lectura

Durant aquestes darreres dates al Casal hi aparegueren unes llistes de revistes on s'invitava als socis a que fessin servir el seu dret al vot per triar les mateixes.

¿I tot això per què? La resposta és molt clara: érem un grup de joves als quals el Casal no ens oferia res que ens despertés un mínim d'interès, llavors i en vista de la poca activitat que com a centre cultural s'hi desenrotllava, es va pensar en crear una Hemeroteca, és a dir, que fos un lloc on a més de jugar a cartes o d'altres coses, hi poguéssim trobar unes revistes, a més dels diaris, que tinguessin un mínim d'interès.

Tot això ara ja rutlla; però és clar que posar-ho en marxa ha costat una mica, ja que, com la majoria de socis saben, al Casal no hi diners. Dintre de tot es varen comprometre a comprar-ne tres, més una altra que ja hi arribava. Llavors a fi d'ampliar més el nombre de revistes, varem posar-nos en contacte amb altres entitats, les quals varen acceptar molt bé aquesta idea i es varen comprometre a ficar-hi altres revistes.

Tot aquest petit muntatge ens ha permès veure i viure com el Casal està una mica massa estancat, és a dir, se'l té per alguns com un lloc reservat, conservador, on les coses noves sembla que els molestin i quasi les rebutgen, al mateix temps que els qui ho fan reben unes fulgurants crítiques de tota mena. Bé, com que això acostuma a passar moltes vegades sols voldriem demanar a aquesta gent que els sembla que això és patrimoni d'ells, simplement que CALLESSIN.

I a tots els altres socis que no són d'aquests us demanem que entre tots mirem de solucionar els problemes i crear d'altres activitats que ens puguin ajudar a la nostra formació cultural i cívica.

Ara per coneixement de tothom ficarem una llista de les revistes que es reben i per qui estan subvencionades, al mateix temps que fem una crida a totes les altres entitats (Bancs; Fàbriques, etc.) perquè amb la seva aportació s'ampliï el nombre i l'interès de les revistes.

Recordem allò que es diu: «Els pobles es coneixen pel que llegeixen i per l'aigua que beuen».

ENTIDAD	REVISTA
Casal Agramuntí	Destino Cambio 16 Fotogramas Cavall Fort
Redacció de «Sió»	Sió Nueva Tárrega (Tárrega) Heraldo de Urgel (Bellpuig) Recull (Blanes) Casal (Vilafranca del Penedés) Comunidad Europea (Bruselas) Orifloma
Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Lérida	Historia 16 Discusión
Grup Escènic Agramuntí	Canigó
La Coral d'Avui a més els diaris:	Serra d'Or Avui El Correo Catalán La Vanguardia Tele - Exprés La Mañana El Mundo Deportivo Dicen

Un Jove

L'ULTIMA NOVETAT

(al costat de Fruites Serra)

**20 % de descompte als nuvis
que ens facin la seva LLISTA**

- Llistes de Noces
- Cristalleries
- Vaixelles
- Coberteries
- Bateries Cuina
- Objectes Regal

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente en sesiones celebradas durante el pasado mes de Julio, adoptaron los siguientes acuerdos:

AGUA DE PUELLAS.

Conceder el empalme solicitado para suministro de agua al Barrio de Puellas, en el lugar conocido por Depósitos, con gastos con cargo a dicho agregado, colocación de los correspondientes contadores, en la parte exterior de los edificios mediante la construcción de una caseta en la pared de 40x40 por 20 centímetros de profundidad y designación de establecimiento bancario o Caja de Ahorros para el cobro de los recibos.

COMPRA MOTOR SERVICIO AGUAS.

Iniciar las gestiones pertinentes para la compra de un motor de 60 H. P. para la elevación de agua a los depósitos de distribución.

TRANSFERENCIA DE CREDITO.

Aprobar el expediente de modificación de créditos mediante suplementos por transferencia dentro del presupuesto ordinario del ejercicio actual.

SEÑALIZACION TERMINO.

Colocar en los límites del término municipal y en las entradas por la carretera Comarcal 240 por Tárrega y Artesa de Segre, respectivamente, sendos letreros indicativos con alusión a la Iglesia parroquial y demás, previos los oportunos permisos.

REPARACION ESCUELAS DE MONTCLAR.

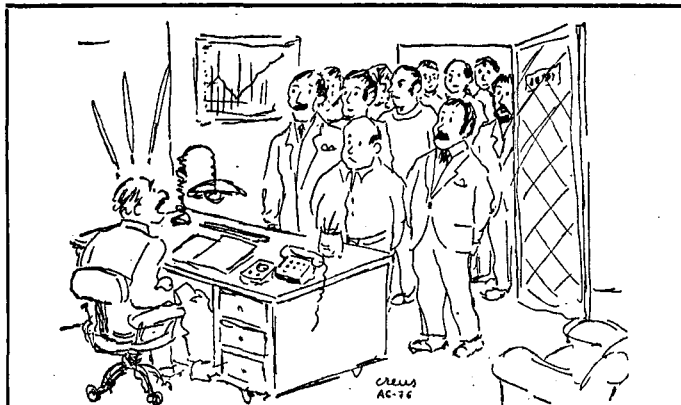
Proceder a pequeñas reparaciones de adecentamiento y posterior pintado de las aulas según presupuesto.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D.ª Purificación Jimenez Fernandez, para revoque y pintado fachada casa sita en calle Vilavella.

A D.ª Maria Rosa Domingo Paris, colocación de un toldo frente a la peluquería Plaza Pozo, 10.

A D. Francisco Cases, construcción de una vivienda de Protección Oficial en la urbanización «Verge del Socós»

VACACIONES

—¡Pero que es esto!
Yo solamente he llamado al Sr. Rodriguez

A D. Juan Pampalona Cáceres, arreglo escalera casa calle Sió, 14.

A D. Ramón Fa Bastida, prórroga de tres meses vallado patio Extramuros Santa Esperanza.

A D. José M.ª Sans Xandre, para revoque fachada casa Calle Castillo, 38.

A D. Luis Esteve Boncompte, reparación cocina casa calle Zapatería.

A D. Juan Alberich Burgués, reparación tejado y apertura de una ventana parte posterior casa en Ntra. Sra. del Socós.

A D. Ramón Barril Marquilles, instalar canaleras y ampliación puerta trasera casa calle Calabaza.

A D. Pablo Añé Torres, cubrir con placas de uralita la terraza de la casa calle Zapatería.

TOMAS DE AGUA.

A D.ª Montserrat Barrera Solé, D. Magín Feixa Terés, D. Manuel Cardona Oliva, en Arrabal S. Francisco y Extramuros Sta. Esperanza.

ACTIVIDADES MOLESTAS.

Informar favorablemente expediente fábrica bolsas de plástico de D. Juan Llurba Vicens y fábrica de Turrónes de Agramunt Roig S. A.

CUENTAS DE CAUDALES.

Aprobación Cuenta Caudales segundo trimestre de 1.976

LIQUIDACION GESTORIA VILA.

Aprobar Cuenta Gestoría Vilá, segundo trimestre.

VUELTA CICLISTA A CATALUÑA.

Conceder subvención a la LVI Edición de la Vuelta Ciclista a Cataluña.

ASAMBLEA CRUZ ROJA.

Conceder autorización para Cuestación de la Banderita el próximo día 12 de Septiembre, con motivo Fiesta Mayor.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprobaron varias por un importe total de 695.893 Pts.

¡ATENCIÓN SEÑORA!

*Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

Tintorería safas

Sió, 29

AGRAMUNT